

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS

KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO

IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ

DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

STALINO KELIU

Elna nuo 1946 metų

Kupiškis,

1960 m. birželio 18 d.

Šeštadienis

Nr. 48 (1429)

Kaina 15 kap.

Pasėlių priežiūra lemia išipareigojimų vykdymą

Metai iš metų „Lukonių“ kolūkyje neįvykdomi socialistiniai išipareigojimai žemės ūkio produktų gamyboje. Čia ir kartojasi užburtas ratas: kolūkyje išauginami negausūs derliai, trūksta pašarų. O be pašarų gyvulių ūkį išplėsti, padidinti jų produktyvumą negalvok. Tai vieną kartą ir reikėtų prisiminti šio kolūkio vadovams.

Kas dabar daroma, kad kolūkyje daugiau nebūtų kartojamos senos klaidos, kaip kolūkyje prižiūrėti pasėliai, kaip kovojama už gausaus derliaus išauginimą? Reikia tiesiai pasakyti, kad čia ir toliau bandoma eiti slidžiu keliu. Kolūkyje, ypač IV brigadoje buvo uždelsta bulvių, daržovių sodinimas. Dabar bulvės jau dygsta, bet daigai dingsta tarp grumstų. Šios brigados brigadininkas Pranas Kumštys dar iki šiol neprisirengia organizuoti bulvių pasėlių nuakėjimą, nors visiems gerai žinoma, kad bulvės mėgsta tik purią, nepiktžolėtą dirvą.

Skundžiasi ir vargsta cukrinių runkelių augintojai. Jeigu kaimyniniuose kolūkiuose cukriniai runkeliai jau nuravėti ir išretinti, tai „Lukonių“ žemės ūkio artelėje pasėliai paskendę žolėse ir grumstuose. Kodėl gi negalima buvo jau kelis kartus išpurenti tarpuvagius, naikinti pikžoles. Tuomet ir ravėtojoms būtų žymiai mažiau darbo, būtų užtikrintas ir gausus derlius. Jei ir toliau taip bus „prižiūrėti“ pasėliai, tai gausaus derliaus nėra ko tikėtis.

Dar pavasarį kolūkyje labai daug buvo kalbama, kad mechanizatoriai A. Varnauskas, L. Katilevičius, S. Jėčius prižiūrės ir augins kukurūzus. Bet iki šiol kukurūzų augintojai iš mechanizatorių konkretios paramos nesulaukia. Pasėliai nenuakėti, nepurenami jų tarpuvagiai. Todėl nenuostabu, kad kukurūzų pasėliuose daug ir piktžolių. Piktžolės galima būtų lengvai išnaikinti naudojant herbicidus. Bet kol kas ši pa-

žangi kovos su piktžolėmis priemonė kolūkyje dar neefektingai naudojama.

Tikrai blogi buvo kolūkio šeimininkai. Žiemą gyvuliai beveik badavo. Todėl nenuostabu, kad socialistiniai išipareigojimai pieno gamyboje neįvykdyti nei ketvirtadaliu, nors jau praėjo daugiau kaip pusė metų. 100 ha naudmenų pagaminta tik apie 45 cnt pieno. Kolūkyje išipareigota 100 ha naudmenų pagaminti po 49 cnt mėsos, ir 100 ha arimų — 45 cnt kiaulienos. Bet per visą pusmetį čia mėsos 100 ha naudmenų nepagaminta nei 10 cnt, o kiaulienos 100 ha arimų — tik 5,5 cnt.

Ką gi kalba šie faktai? Jie vaizdžiai sako, kad jei „Lukonių“ kolūkyje ir toliau blogai bus prižiūrėti pasėliai, nebus pagamintas reikiamas kiekis pašarų, socialistiniai išipareigojimai žemės ūkio produktų gamyboje vėl liks neįvykdyti. Reikia prisiminti, kad ir praėjusiais metais čia vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas visame pasėlių plote tesiekė tik apie 7 cnt iš ha.

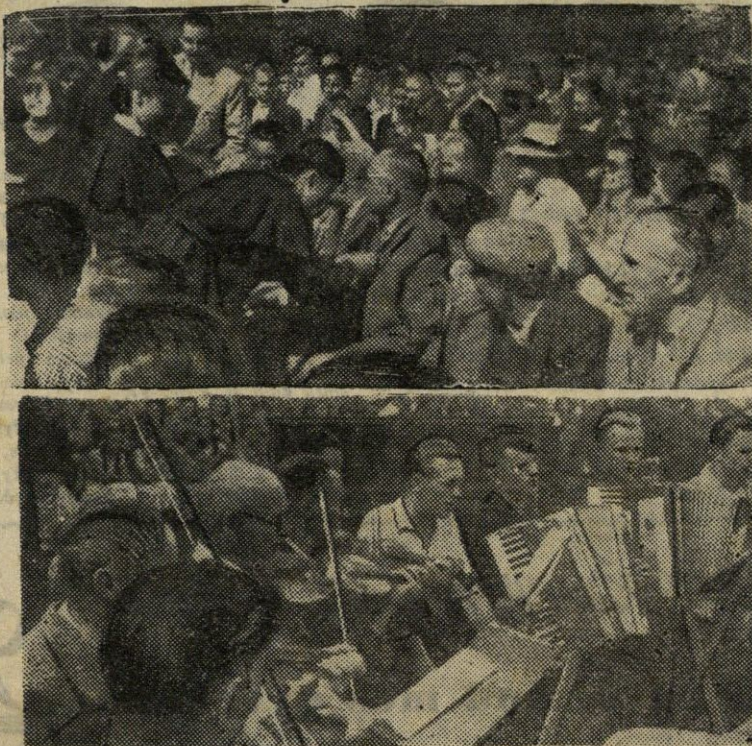
Išeitis yra. Šių metų vasara labai palanki augalų vegetacijai. Gerai prižiūrėti kukurūzus, kaupiamąsias kultūras galima pagaminti reikiamą kiekį pašarų. Į juoduosius pūdymus dar galima pasėti vienmečių žolių. Tuo galima būtų žymiai papildyti pašarų atsargas. Reikia nieko nelaukiant purenti žemę, kur pasodinti kukurūzai, runkeliai, bulvės. Tarpuvagių įdirbimą galima pilnai mechanizuoti. Kodėl gi nepanaudoti šiame kolūkyje herbicidų, kovojant su piktžolėmis pasėliuose. Kaip geriau prižiūrėti pasėlius, kovoti už gausių derlių išauginimą „Lukonių“ kolūkio naujoji valdyba daug galėtų pasimokyti pas savo kaimynus — „Vienybės“ kolūkio žemdirbius. Kolūkiečiai tvirtai įsitikinę, kad naujai išrinktas artelės pirmininkas Aldona Indriūnaitė tikrai pateisins jų pasitikėjimą.

RAJONO DAINŲ ŠVENTĖJE

Praelą sekmadienį Kupiškėje, Kiškio miške sėkmingai praėjo rajono XI Dainų šventė, į kurią atslankė svečiai iš Vilniaus, Panevėžio, Rokiškio ir kiltų rajonų, o taip pat tūkstančiai mūsų rajono kolūkiečių. Dainų šventėje taip pat dalyvavo senieji revoliucionieriai drg. drg. P. Murauskas, D. Pajarskas, J. Paplauskas, A. Dirda ir kt. Viršutinėje nuotraukoje: garbingiems revoliucionieriams moksleiviai įteikia gėles ir rajono XI Dainų šventės ženklelius.

Darniai Dainų šventėje nuskambėjo ir Kupiškio kultūros namų kaimo kapelos atliekami „Polka“, „Liaudies valsas“, „Vestuvinių maršas“. Kapelos vadovas — J. Simaška.

Neseniai susiorganizavo ši kaimo kapela, tačiau respublikinės jubilėjinės Dainų šventės repertuare numatytus kūrinius šio kolektyvo nariai atlieka jau gerai. Jie Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį sutiks Vilniuje, respublikinėje Dainų šventėje. Nuotraukoje (apačioje): kultūros namų kaimo kapela rajono Dainų šventėje atlieka „Vestuvinį maršą“.

KORESPONDENTAI PRIMENA

Galėtų būti daugiau
Dažnai pasitaiko, kad melžėja Elena Baltrūnaitė tas karves, kurios sunkiai duodasi melžiamos, temelžia tik kartą per dieną arba blogai išmelžia. Bet melžėjai į pagalbą neateina zootechnikas Aloyzas Stipinas, nekontroliuoja jis ir veršelių augintojos Albinos Lapėnienės darbo. Kada nėra geros kontrolės, vandens vežikas Aloyzas Juozėvičius neužtektinai pristato karvėms ir vandens. Minėtus trūkumus pašalinus, žymiai padidėtų pieno gamyba.
J. Paugalytė
A. Skemundris
Korespondentų posto nariai
„Šetėkšnos“ kolūkis

Brigadininkui nerūpi
Ravi IV brigados moterys cukrinius runkelius ir blogais

žodžiais mini brigadininką Petrą Bočiulį. Mat, runkeliai piktžolėti, neišpurenti jų tarpuvagiai. Kolūkiečiai Petras Jonušys net arklio neduoda, kada cukrinių runkelių augintojai nori purenti tarpuvagius. Per daug brigadininkas pamilo save ir asmeninius reikalus. Jis ir didesniu pasodinytųjų sklypu naudojasi negu kiti kolūkiečiai, nepamažina išgerti ir degtinės darbo laiku, todėl brigada pasėlių priežiūroje atsilieka.

M. Laužikaitė
D. Jukna
K. Jurkstas
Korespondentų posto nariai
„Pakupio“ kolūkis

Povilas Lungys ir visuomeninis ūkis

„Aš turiu dvi žmonas ir daug vaikų, todėl ir karvių kiek noriu, tiek ir laiku“, — dažnai atkerta Povilas Lungys valdybos nariams. Tikrai, jis iki šiai dienai laiko tris melžiamas karves, nemaža kity gyvulių. Šiuos gyvulius, žinoma, daugiausia šeria visuomeniniais pašarais. Ar ne geriau būtų, kad jis daugiau domėtusi darbu kolūkyje — tada būtų didesnė nauda ir šeimai, ir artelei.

A. Žiūkas
P. Stančikaitė
Korespondentų posto nariai
„Neries“ kolūkis

JOS IŠIPAREIGOJIMAI

19 PARŠELIŲ IŠ KIEKVIENOS PARŠAVEDĖS PER METUS, PRIŽIURĖDAMA 11 KIAULIŲ, IŠAUGINO „PAKUPIO“ KOLŪKIO PARŠELIŲ AUGINTOJA

ONA BALTRŪNIENĖ.

IKI METŲ GALO JI IŠIPAREIGOJO IŠ KIEKVIENOS PARŠAVEDĖS GAUTI IR IŠAUGINTI PO 21 PARŠELĮ.

S U V E S T I N Ė

Pirmaujantys rajono kolūkliai kukurūzų priežiūroje

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pirmininkas	Žemės ūkio specialistas	Grandininkai
1.	„Nemunas“	Vyt. Notkus	K. Naudžiūtė	Alb. Medelinskas J. Dyra A. Vanagas

Atsiliekantys rajono kolūkliai kukurūzų priežiūroje

1.	„Antašava“	A. Tamoliūnas	Br. Baginskas	M. Baniulytė S. Gaulienė
----	------------	---------------	---------------	-----------------------------

„Žalgirio“ kolūkio jaunimas — darbštus darbininkai, šaunūs savi-veiklininkai. Nuotraukoje matome „Žalgirio“ kolūkio liaudies šokių ratelio narius repetitijos metu. Jie gerai pasirodė ir rajono Dainų šventėje.

DARBUI, LAIMEI IR DŽIAUGSMUI MES GIME,

Jų triūsą žiūrovai įvertino

Staligus, energingas **FELIKSAS LUKŠYS** — vienas iš žalių Kiškio Kupiškio kultūros namų mišku naplaukia, nuliū liaudies šokių rateliui liuoja skambi tarybinė vadovauja jau eilę me- dainų. Galima didžiulis ir

— Kai diriguoja **VLA-** darbo rezultatai. **PER- DAS ZINKEVIČIUS**, tai, nei respublikinėje meno rodos, pačią širdį jis į save veiklos apžiūroje mostą įdėdą, — kalbėjo **F. Lukšio** vadovauja- žiūrovai sužavėti daina mas liaudies šokių ko- ir energingų dirigentų lektyras užėmė trečią **Vladu Zinkevičiumi**. Tą vietą respublikoje! Ko- patį pasakys ir kiekvie- mentarai nebereika- nas dainininkas. lingi.

VALERIJA DAUKŠAI- TĖ — VI. Rekašius var- do vidurinės mokyklos mokytoja. Ji ne tik geras pedagogas, bet kartu nepakeičiama ir saviveiklininkė. Ir kur tik ji nedalyvavusi — ir duetuose, ir kvartetuose, ir chore... Dešimt metų kaip ji dirba VI. Rekašiaus v. vidurinėje mokykloje, taip pat de- šimt metų dalyvauja ir meno saviveikloje.

ŽIVILĖ VILKAITĖ — kultūros namų šokių kolektyvą atėjo nese- niai, tačiau ji dabar jau šoka ne kiek neblo- giau už pačius „vete- ranus“. Visuomet links- ma, gyva, užkrečianti tik ji nedalyvavusi — ir sveiku juoku, taikliu smojumi, ji greitai pritapo prie darnaus šokėjų kolektyvo. Daug kartų žiūrovai stebė- jo kolektyvo atlieka- mus šokius, o kiekvie- šimtyje matė ir Egzaminas išlaikytas puikiai!

— Oi, kaip gražiai šokai — gėrėjosi Dai- nų šventėje žiūrovai. Be abejo, liaudies šokių šokėjai padir- bėjo neblogai. Bet dar daugiau darbo įdėjo **VYTAUTAS SE- MĖNAS** — Kupiškio kultūros namų inst- rukturius. Reikėjo or- ganizuoti, nurodyti, pamokyti, patarti, ta- čiau viskas padaryta. Egzaminas išlaikytas puikiai!

Ir darbe, ir dainoj — drauge

Nelengva buvo pasiruoš- repeticijas laiku atvykti. ti Dainų šventei mūsų kol- Kiekvieną dieną iki vėly- akio saviveiklininkams, me- vos nakties ruošėsi rajono no mėgėjams. Kai kuriems dainų šventei ir gyvulinin- dalyviams tekdavo eiti net kystės darbuotojai. Tai kar- po kelis kilometrus į repe- vių melžėjas Vytautas Go- ticijas, bet jie visada bū- kus, Aldona Povilauskai- davo punktualūs, nors ir tė. Tokie darbštūs žmonės rasotomis nuo prakitito kak- padaro viską, jie kasdien- tomis, su šypsena sukdavo pagamina vis daugiau žė- linksma, judrų ir gyvą ra- mės ūkio produktų, gana telį. sėkmingai pasirodė ir XI

Visi kolūkiečiai šiandie- rajono Dainų šventėje. „Ža- ną domisi naujomis tary- deikių“ kolūkiečiai binių kompozitorių daino- Tarybų Lietuvos dvidešimt- mis, liaudies šokiais, žai- metį sutinka gerai pasi- dimais. Ir kaip taisyklė, ak- ruošę, su naujais laimėji- tyviausi saviveiklininkai- mais kolūkinėje gamyboje, būna tie, kurie darbščiausi o taip pat ir kultūriname kolūkiečių fermose. Moka gyvenime. Nėra abejonės, dabar mūsų jaunimas ne- kad ateityje visi kolūkie- tik auginti brandų javą, čiai, kartu, žinoma, ir sa- viveiklininkai, dirbs dar geriau, dar gražesniu žie- pagaminti vis daugiau ir du papuoš savo saulėtą daugiau žemės ūkio pro- rytdieną. Vykdydami di- dukty, bet taip pat kulta- ringai pailsėti, pasilinks- minti.

Šiandieną mes ir darbe, ir dainoj — kartu visi. Štai, kad ir traktorininkas An- tanas Šoblickas, lauko dar- bininkė **Vlada Palilonytė**, apskaitininkė **Monika Jo- nuskaitė** suspėdavo visur: ir darbą gerai atlikti, ir i „Žadeikių“ kolūkis

Mes — laimingiausi pasaulyje

Drąsiai galima daina, judrus, gy- kai — mažojo kolūkio pasakyti, kad nera- vas šokis. Juk ge- grandininkai **Lina sime niekur tokios ra nuotaika visada Stravinskaitė** ir **Re- šalies kaip mūsų, ikvepia daugiau jėgų, gina Grunskytė**. Su kur tiek daug rūpi- ryžto. Sėkmingai žvalia nuotaika, namasi jaunimu, užbaigia mokslo me- linksmai jie sukosi moksleiviais. Mes, tus Subačiaus vidu- rajono dainų šventė- moksleiviai, atsidė- rinės mokyklos moks- je liaudies šokių ko- kodami Komunistų leiviai **Nijolė Mu- kolektyvų tarpe. Ir partijai ir Tarybi- rauskaitė, Boleslo- kaip gi nebūtilinks- nei vyriausybei už vas Jakšys, Bronius mam, jeigu saulėto- tokį nuosirdų rūpi- Durasevičius (visi X ji rytdieną priklauso- mąsi, stengiamės dar kl.), **Lionė Stanke- mums, jaunimui, mes geriau mokytis, pa- vičiūtė (IXa kl.)**. Jie tikrieji rytdienos- dėti atostogų metu — nepailstantys ir šeimininkai.**

dirbti savo tėve- saviščiūninkai. **V. Subatavičius** liams gimtuosiuose- rajono dainų šventės- čiai dirba mažajame dalyvis

Patinka mums ir kolūkyje ir devinto- Subačius

KIŠKIO MIŠKE

NUO pat ankstyvo ryto ko medžių ošimą. Ir tai svarutėlaitė **Kalinino** visiškai nenuostabu, nes į gatvę praėjusi sekmadienį Dainų šventę suvažiavo sa- skriejo žaliais vainikais ir viveiklininkai iš visų rajo- jaunais berželiais papuoš- no kampelių. O kiek svečių- tos automašinos, pilnos žva- ir žiūrovų! Pas mus, daly- laus jaunimo ir pagyvenu- vaiti šventėje, atvyko sve- sių kolūkiečių. Būreliais ir čiai iš Vilniaus, Panevėžio pavieniui skubėjo tiekupis- ir kitų rajonų, o taip pat kėnai, kurie norėjo pasi- visų mėgstami ir mylimi vaikščiodami nueiti iki Kiš- rašytojai — kupiškėnai **Al. kio miško, kur turėjo įvyk- Baltranas, Vyta. Rudokas, ti XI rajono Dainų šventė. poetai VI. Mozūriūnas ir R. Aišku, kad tokių entuziastų Skučaitė.**

buvo mažiau, tuo labiau, Lygiai penkiolika valan- kad šia kryptimi dundėjo da. Aidint maršo garsams, mašinos, kursavo autobusai. estradoje savo vietas už-

Štai mes ir pačiame, liek- ima saviveiklininkai. Į tri- nais baltakamieniais beržė- bėnų pakyla LKP rajono liais apaugusiame Kiškio komiteto pirmasis sekreto- miške. Nors dar gana daug rius Juozas Paplauskas.

laiko iki šventės pradžios, — Šiandien mes susirinko- tačiau čia jau didžiū- me į Dainų šventę padė- lė žmonių minia. Visi monstruoti savo menines linksmi, gerai nusiteikę, jėgas, o taip pat ištikimy- aplink skamba jaunatviškas bė Tarybų Sąjungos Komu- juokas. Didžiulės minios nistų partijai, — sako drg, gaudesys net nuslopina miš- J. Paplauskas.

XX Kovą ir pergalius keliais

Valė žuvo, kad mes gyventume

Tai buvo 1949 metais.

Laukuose žydėjo vasara. Smagus traliavimo, skardaus čiulbesio buvo sklindinas kiek- vienas krūmelis, kiekvienas berželis — visuomet baltas ir garbanotas.

Užgeso saulė. Laukus ap- gaubė šiltos ir tirštos sute- mos. Klubo skaityklos ve- dėja Valė Atkačiūnaitė užra- kino įstaigą ir linksma, pa- tenkinta patraukė į namus.

Kitą rytą atėjusi į darbą, mergaitė ant durų pastebėjo prisegtą lapelį. Jame buvo iškreivazoti žodžiai: „Jelgu tučtuojau nesiliausi dirbusi bolševikams — m i r s i!“

Skardžiais dūžiais suplakė mergaitės širdis. Ką daryti? Mesti darbą? Atsitraukti? Pa- būgti bandyti? Ne! To jie nesulauks! Niekad nesulauks!

Ir vėl Valė dirbo, plūso, organizavo, tačiau grasinantys laiškėliai dar labiau ėmė plaukti. Viena jų banditai jau tiesiog sakė: „Tu mirsi! Paskutinį kartą įspėjame!“

— Ar gi aš ką bloga da- rau? — su ašaromis akyse tą vakarą namuose kalbėjo Valė. — Ar gi aš nusikals- tu, kad tik gero žmoniems noriu!..

— Palik tu tą klubą, duk- ryt! Netruks pykstelėti!..

Tačiau Valė buvo atkakli ir turėjo drąsą širdį.

Vieną vakarą ji išsiruošė į Kupreliškį.

— Turiu neatidėliotinų rei- kalų, — pasakė išeidama.

Išėjo. Temo. O kitą rytą vietiniai gyventojai rado mer- gaitę paplūdusią kraujuje. Valė Atkačiūnaitė neatsitrau- kė iš savo darbo baro iki pat paskutinio atodūsio.

Į Dainų šventę iš „Atžaly- no“ kolūkio atvažiavo liau- dies šokių ratelis, Valės draugai, kaimynai. Tik Valės nėra. Ji žuvo, kad mes gy- ventume, ir jos atminimas visuomet bus gyvas mūsų širdyse.

VI. Marius

Pakiliai, visa širdimi

Kas prisimena Šimonių apy- linkę, kaip ji atrodė prieš dvide- šimt metų, tai šiandieną jos tik- rai nebeatpažintų. Šimonyse da- bar nieko netrūksta: čia ir M. Melnikaitės vardo kolūkio cen- tras, ir gydymo įstaigos, ir vidu- rinė mokykla, kultūros namai, biblioteka, gausu krautuvių. O kaip pasikeitė, išaugo apylinkės žmonės! Kolūkiečiai **Jonas Ma- tulionis, Edvardas Ulimas, II brigados brigadininkas Bronius**

Kavoliūnas ne tik stropūs žem- dirbiai, bet neblogesni ir savi- veiklininkai. Aktyviai saviveikli- ninkų-šokėjų būrelyje dalyvauja taip pat mokytoja **Stasė Puslytė**, medicinos sesuo **Donata Minkš- timaitė**, parduotuvės vedėja **Al- dona Kepalaitė** ir kt. Jie tik- rai pakiliai, iš visos širdies pa- sirodė dainų šventėje, pademonst- ruodami vis labiau prisisklei- džiantį laimingo tarybinio gyve- nimo žiedą. Ne veltui mūsų šo- kių kolektyvui buvo leista šokti prieš pat centrinę svečių tribūną. Vadinas, pasiruošta tikrai ne- blogai.

K. Šaučiūnas

Šimonių kultūros namų direktorius

... Kupiškio rajono pir- moji Dainų šventė įvyko 1949 metais. Tada daly- vavo 3 chorai su 150 da- lyvių ir apie 100 liaudies šokių šokėjų.

... praėjusiais metais Dainų šventėje dalyvavo 1700 saviveiklininkų.

... šiais metais Dainų šventėje dalyvavo net 3514 meno saviveiklinin- kų, t. y. perpus daugiau, negu pernai, ir penkišiais šimtais daugiau, negu visos Lietuvos dainų šventėje 1924 metais Kau- ne.

... šių metų Dainų šventėje dalyvavo:

33 mišrūs chorai (su- augusių) su 1412 da- lyvių,

18 vaikų chorų su 940 dalyvių,

32 šokių rateliai su 512 dalyvių,

20 vaikų šokių ratelių su 480 dalyvių,

9 kaimo kapelos su 98 dalyviais,

2 skudučių ansambliai su 40 dalyvių.

... mūsų rajone meno saviveikloje dalyvauja kas aštuntas žmogus.

Bendras vyrų choro vaizdas ra- jono dainų šventėje.

STALINO KELIU

2 psl. 1960 m. birželio 18 d.

IR NELEISIM SUGRIAUTI TAIKOS!

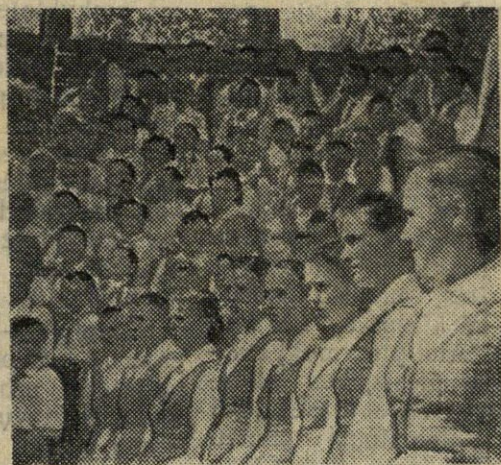
Mūsų šiandien milijonai

Šiomet šukanka kolūkio žemdirbiai, Alfonso Laučius, dvidešimt metų, kai gyvulininkystės darbuotojai. Linksmi, ir įsijungėme į turiningai jie moka didingą Tarybų Sąjungos tautų šeimą. Ir kaip neatpažįstamai pasikeitė mūsų gyvenimas, kiek daug dabar jame saulės, gėrio, grožio. Mes šiandieną laimingi kaip niekada — broliškųjų tautų padedami, sparčiai žengiamie plačiuoju septynmečio vieškelio į žėrinčias komunizmo viršūnes.

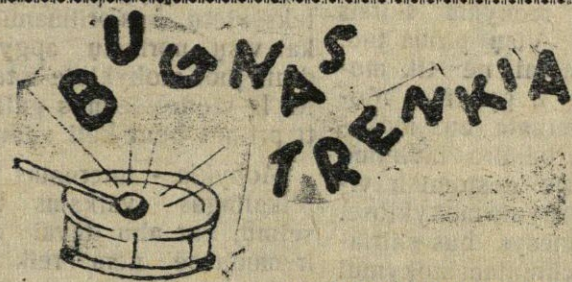
Šauniai laimėjimų, gaminant žemės ūkio produktus, pasiekia „Nemuno“ tautų kolūki.

Kaip linksma po pasisekusto šokio. Nuotraukoje: Kupiškio kultūros namų liaudies šokių ratelio nariai (pirmoje eilėje iš kairės į dešinę) Živilė Vilkaitė, Nijolė Galvydytė, Vanda Šimaškaitė, Marytė Vaitonytė, Lėonė Remeikienė, Laima Barzdenytė, (antroje eilėje) Albertas Novikas, Romas Vesalauskas, Bronius Stpavičius, Algis Martinonis, Romas Semėnas, Romas Vilčinskis, Zina Jurgelevičiūtė ir Boleslovas Vaitiekūnas.

Moterų choras. Bendras vaizdas.

Lengvesnė profesija

padainuoti, bet jau kolūkio savi-veiklininkams tautinių drabužių tai jau nepirksiu... Tai taręs pirmininkas užrakino kišenes.

Dainos ir pienas

«Lukonių» kolūkio bibliotekos vedėja Elenora Jėtienė: — Nei pernai, nei šimet į Dainų šventę neatvežiau nei vieno savi-veiklininko. Nužiūrėjau lengvesnę profesiją. Jos minčiai taip pat pritaria nemėgdama ir neturėdama su- būrusi prie klubo-skaityklos savi-veiklininkų Aldona Grinskytė (Mičiurino v. kolūkis).

Kad «Švyturio» kolūkyje nėra dainininkų ir šokėjų, tai jau visiems gerai žinoma. Bet, kaip girdėti, jie ir pieno ūki tik tokiu būdu galvoja pakelti (žiūrėkite nuotrauką).

Aplė „nuoširdumą“

«Byčių» kolūkio klubo-skaityklos vedėja Aldona Motejūnaitė per du pastaruosius metus taip «nuoširdžiai» dirbo, kad nei pernai, nei šimet į Dainų šventę nepasirodė nei vieno savi-veiklininko. Mergina, mat, įsitikinusi, kad dainuoti jų kolūkyje temoka tik jina ir vienas raudongūžis gaidys...

Paslapčiom nugristos replikos Dainų šventėje

Vienas ūsotas pilietis: — Kodėl neradiofikavo bufetų? Sėdėtume sau ir sektum Dainų šventės eigą.

— Yra gražių veidų! — pasakė jaunas savi-veiklininkas, pasitaisydamas kaklaryšį.

D E K O J A

Automatinos MY-40-28 šoferiui A. Birbynei, radusiam manė ir sėkmingai nugabenusiam į namus.

A. Dorutis
Švenčių mylėtojas

Patarlė

Apsnūdo kaip Subačiaus gyvenvietės kultūros namų meno vadovas Algis Liaudanskas, tinkamai neparuošdamas jam pri- skirtų kolektyvų rajoninei Dainų šventei, atrankai į respublikinę jubiliejinę Dainų šventę.

STALINO KELIU

3 psl. 1960 m. birželio 18 d.

KAS PIRMAS DARBE, TAS PIRMAS IR DAINOJ

„Tarybinio pirmūno“ kolūkio žemdirbiai, gyvulininkystės darbuotojai, mechanizatoriai džiugiai sutinka Tarybų Lietuvos dvidešimtmetį. Jeigu anksčiau mūsų apylinkė buvo tolimas, tamsus, visų pamirštas užkampis, tai šiandieną „Tarybinio pirmūno“ kolūkio žmonės žinomi ne tik rajone, bet ir už jo ribų.

Prabėgo tik dvidešimt metų, kaip paprastas darbo žmogus numetė išnaudotojų jungą, lengvai atsiduso. O kiek daug padaryta per tuos dvidešimt metų, kaip gražiai, laimingai gyvena kiekvienas kolūketis. Algis Aukštikalnis, Antanas Baniulis, Alman- tas Petrikėnas, Bronė Lu- kinskaitė, Palma Zalagaitė — darbštūs mūsų kolūkio žemdirbiai. Puikūs jie ir savi- veiklininkai, nepailstantys

rajo Dainų šventės dalyvis

Nuotraukoje: „Per- galės“ kolūkio zootechnikė, dainų šventės dalyvė — Anelė Trečiokaitė.

miškas bangavo, lialiavo... Atrodė, kad tai dainuoja ne rajono kolūkinio jaunimo žiedas, o visa Tarybų Lietuva.

Į šokių aikštelę, įvairiaspalviais tautiniais rėbais apsirengę, išžygiuoja šokėjai. Priekyje žengia tautinių šokių vadovai. Pirmasis iš dešinės — Feliksas Lukšys. Tai KPI instituto auklėtinis, pamilęs lietuvių liaudies šokių dar studijų metais. Šiandien jis, įgytas instituto nusipelnusiame liaudies dainų ir šokių ansamblyje žinias, jau pertelkė rajono savi-veiklininkams. Jo paruošti šokėjai užtikrintai atlieka rusų liaudies šokių siuitą. Ne mažesnio žiūrovų įvertinimo susilaukė lietuvių liaudies šokiai „Kolūkio laukeliai“, „Šustas“, „Pliaušku- tis“, „Audejėlė“, „Landutė“ ir kiti.

Iki pat vakaro batų dainavęs ir šokęs žaliajame Kiškio miške jaunimas, su pavydu į jį batų žvilgčioję pagyvenę žmonės, jei ne lietutis. Jis užklupo netikėtai, tačiau giedrios nuotai- kos taip ir nepajėgė su- trikdyti...

Ant. Kubilius

— SKAMBA DAINA

Skamba fanfaros. Geriausius rezultatus pasiekusiam darbe „Nemuno“ kolūkio traktorininkui Alfonso Laučiui ir Kupiškio V. Reka- šiaus vardo vid. mokyklos moksleiviui Stasiui Stanke- vičiui suteikiama garbė pa- kelti šventės vėliavą.

Tribūnoje LKP CK ir Mi- nistrų Tarybos atstovas, senas revoliucionierius — po- grindininkas kupiškėnas drg. P. Murauskas. Jis perduoda nuoširdžiausius sveikinius ir linkėjimus rajono darbo žmonėms. Nuo panevėziečių linkėjimus perduoda drg. Trakymas, o po jo — susi- rinkusių šiltai sutiktas, poe- tas Vl. Mozūriūnas.

Galingai, kaip išsiliejusi iš krantų upė, driguojant vyr. drigentui Vl. Žinkevičiui, nuskamba J. Švedo kontata „Klestėk, Tarybų Lietuva“. Lengvo birželio vėjo nešama ji nu- plaukia kolūkiniais laukais, visiems pasakodama apie darbo žmonių laimę. Vie- nas po kito keičiasi drigen- tai, keičiasi ir atlikėjai.

— Na, ir gerai dainuoja, — sako žmonai Teofilėi „Vienybės“ kolūkio pirmi- ninkas Povilas Šulcas. — Taip ir išivaizduojus smet- ninio režimo metais rit- mingais žingsniais miesto grindiniu žygiuojančias darbininkų kolonas. Sunkūs laikai buvo, dabar tik dai- nos primena juos ir tuos, kurie kovojo prieš fašizmą, už laisvę...

Ilgai iš jaunų krutinių dar skambėjo dainos, šlo- vinančios darbą, Partiją, Tėvynę. Nuo dainų Kiškio

KUPIŠKYJE ATIDAROMA MOKYKLA — INTERNATAS

Igyvendinant įstatymą „Dėl mokyklos ryšio su gyvenimu stiprinimo ir dėl tolesnio liaudies švietimo sistemos vystymo“, mūsų šalyje sparčiai plečiamas mokyklų-internatų tinklas. Tai yra naujo tipo mokyklos, kurių paskirtis — sudaryti palankiausias sąlygas jaunosios kartos mokymui ir auklėjimui.

Nuo š. m. rugsėjo mėn. 1 d. tokia mokykla - internatas pradės veikti ir Kupiškėje. Pirmaisiais mokslo metais bus I—IV klasės su 120 mokinių. Ateityje mokykla - internatas plės, bus atidarytos ir vyresnės klasės. 1961 metais numatoma pradėti statyti 320 vietų mokyklos - internato bendrabutį.

Kuo ši mokykla skirsis nuo kitų? Visų pirma tuo, kad joje vaikai ne tik mokysis, bet ir gyvens. Mokykloje-internate bus mokama visų tų bendro lavinimo dalykų, kurie dėstomi ir visuotinio mokymo mokyklose. Didelis dėmesys bus skiriamas politiniam mokymui bei darbiniam ir estetiniam auklėjimui. Mokykloje-internate bus siekiama išauklėti sąmoningus tarybinės visuomenės narius, išsilavinusius, kultūringus žmones. Vaikai turės galimybę ugdyti savo meninius - kūrybinius sugebėjimus: muzikos, techninės kūrybos ir pan.

Visas mokyklos-internato auklėtinių gyvenimas vyks nuolatinėje mokytojų ir auklėtojų priežiūroje. Pasibaigus pamokoms klasėje, jie, vadovaujami auklėtojų, ilsės, ruoš pamokas, mokysis, žais, sportuos ir t. t. Nuolatinė pedagoginė priežiūra užtikrins sėkmingą auklėtinių mokymąsi, auklėjimąsi ir fizinį vystymąsi.

Mokykloje - internate visiems vaikams bus duodamas pilnas išlaikymas: bendrabutis, patalynė, visi drabužiai ir avalynė, maistas. Jie turės nemokamą medicininę priežiūrą ir, reikalui esant, gydymą. Tik nedidelę dalį visų išlaidų turės padengti tėvai. Mokestis už vaikų išlaikymą nustatomas priklausomai nuo abiejų tėvų mėnesinio uždarbio ir nuo vaikų skaičiaus šeimoje. Pavyzdžiui, jeigu tėvų mėnesinis uždarbis neviršija 350 rublių, už vaiko išlaikymą mokykloje-internate mokama per mėnesį 60 rublių. Jeigu tokioje šeimoje yra 3 vaikai, mokestis sumažinamas iki 39 rublių, jeigu yra keturi vaikai, mokestis sumažėja iki 30 rublių. Esant didesniai tėvų uždarbiui, atitinkamai didėja ir priemoka už vaiko išlaikymą. Tėvų - kolūkiečių uždarbis nustatomas pagal jų turimų darbdarbių vertę, apskaičiuojant mėnesinį vidurkį. Kolūkiečiai vietoje pinigų gali atsilyginti maisto pro-

duktais. Daugelis tėvų dėl sunkesnių materialinių sąlygų bus visiškai atleisti nuo mokesčio už vaikų išlaikymą mokykloje-internate.

Atostogų metu mokyklos-internato auklėtiniai parvyks pas tėvus, taip pat į namus galės parvykti ir sekmadieniais arba švenčių metu. Tėvai visada galės aplankyti vaikus, pasižiūrėti, kaip jų vaikai mokykloje-internate mokosi ir kaip gyvena, kaip jie maitinami.

Į mokyklą-internatą pirmiausia bus priimami vaikai našlaičiai arba neturintieji vieno iš tėvų, daugiavaikių šeimų vaikai, taip pat vaikai tėvų, turinčių sunkesnes materialines sąlygas. Jeigu užteks vietų, bus priimami vaikai visų norinčių apgyvendinti juos mokykloje-internate. Iš vienos šeimos gali būti priimti bent keli vaikai.

Mokykla - internatas ypač reikalingas vaikams tokių šeimų, kur abu tėvai dirba ir namuose nėra reikiamos vaikų priežiūros; nejausdami nuolatinės tėvų kontrolės, jie pradeda nebesimokyti, bastosi gatvėse, pradeda blogai elgtis. Tėvai, kurie tikrai nori, kad jų vaikai sėkmingai mokytųsi, būtų gero elgesio, augtų sveiki ir žvalūs, turi pasinaudoti galimybe patalpinti vaikus mokykloje-internate. Pareiškimai priimami rajono liaudies švietimo skyriuje ir kiekvienoje rajono mokykloje.

Pareiškimus reikalinga rašyti mokyklos-internato direktoriaus vardu ir įteikti ne vėliau š. m. liepos mėn. 5 d.

Jeigu tėvams kyla kokių nors neišklumų, jie gali kreiptis į liaudies švietimo skyrių arba į artimiausią mokyklą.

Mokyklos - internato atidarymas mūsų rajone yra reikšminga priemonė toliau gerinant darbo žmonių gerovę, yra didelė valstybės parama tėvams. Ši naujoviška mokykla prisidės prie geresnio jaunosios kartos ugdymo, naujos pamainos ruošimo darbui ir gyvenimui.

J. Jonušys

Kupiškio mokyklos-internato direktorius

Magadane, tikriausiai, nerasi naujo pastato, kurio statyboje nebūtų dalyvavęs Michailas Iljičius Vinogradovas. 24 metus jis dirba šio tolimojo šiaurės miesto statybose.

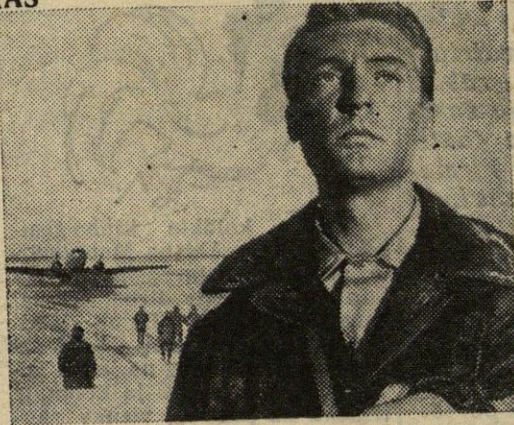
Michailas Iljičius Vinogradovas — Socialistinio Darbo Didvyris. Jis teisėtai vadinamas geriausiu statybininku. Niekas „Magadangorstroje“ treščiame nepamena atsitikimo, kad Vinogradovo brigada nebūtų įvykdžiusi užduoties. Nuotraukoje: žymusis statybininkas Socialistinio Darbo Didvyris M. I. Vinogradovas.

J. Muravino (TASS) nuotr.

„A U Š R A“

Birželio 21 ir 22 d. d. demonstruojamas naujas suomių meninis kino filmas „JAUNASIS MALONINIKAS“

Birželio 23 ir 24 d. d. — naujas meninis kino filmas

„NORMANDIJA — NEMUNAS“.

Šis meninis kino filmas pagamino kino studija „Mosfilm“ (TSRS) ir „Alkam - film“ (Prancūzija). Jame pasakojama apie geriausią Tarybų Sąjungos ir Prancūzijos sūnų kovinę draugystę Didžiojo Tėvynės karo metais kovojant prieš bendrą priešą — fašizmą.

Birželio 25 ir 26 d. d. demonstruojamas Kijevo A. Dovženkos vardo kino studijos gamybos meninis filmas

„KOVOTOJA“

STALINO KELIU

4 psl. 1960 m. birželio 18 d.

ČEKOSLOVAKIJOS RESPUBLIKA. Jano Švermos vardo tiltas Prahoje.

TASS'o fotokronika

Kartais ir motina kalta

Tai buvo prieš 20 metų. — Kiti ir žiūrėti nebūtų pasavo vyrą ir trejetą vaikų, žiūrėjo pati Visockienė. Nepraėjo nė keletas savaitių, kai ji pareiškė: — Duokite man namo dokumentus! — Kam jums, močiut, jie reikalingi, — nustebo Janė Ovsiukaitė-Ažusienė. — Noriu persirašyti ant savo pavardės namą!

Be motiniškos šilumos ir švelnių glamonų slinko mažojo Jonuko gyvenimas. Neturėjo su kuo savo mintimis pasidalinti ir Janytė su Magdute. Tik vienintelis žmogus beliko artimas vaikams, tai tėvas. Dirbdamas geležinkelėje, jis savo tėviška meile stengėsi pavaduoti motiną. Tačiau neilgai buvo lemta gyventi ir jam. Greitai tėvą vaikai palydėjo jo paskutinėje kelionėje...

Našlaičiams prasidėjo sunkios dienos. Vyresnės seserys Magdė ir Janė nuo ryto iki vakaro dirbo Gailių durpyne, o brolis Jonas lankė Subačiaus vidurinę mokyklą. Vargingai gyveno vaikai, tačiau paramos iš pabėgusių motinos, kuri, susidėjusi su R. Visockiu, gyveno Radviliškyje, neprasė. O jai buvo nusispiauti, kad jos tikrasis sūnus ir dukterys dažnai nesuduria galo su galu, kad jiems trūksta apavo, drabužių. Ji jau turėjo kitą, daug meilesnį ir brangesnį sūnų...

Slinko savaitės, mėnesiai, metai. Užbaigęs septynias vidurinės mokyklos klases, Jonas pradėjo dirbti geležinkelėje, sesuo Janė sukūrė šeimą. Pamažu gyvenimas ėjo geryn. Tačiau vieną kartą, kada atitarnavęs būtiną tarnybą Tarybinėje Armijoje į namus sugrįžo Jonas, laiškiniškė įteikė motinos laišką. Ji rašė, kad vyras miręs, ji pasenusi, nebegalinti dirbti ir be jų paramos nepra gyvensianti. „Motina, kokia ji būtų vis tik lieka motina“, — atlaidžiai tada pagalvojo brolis su seserimis ir, pamiršęs viską, nutarė priimti vėl ją pas save. Taip buvusi Ovsiukienė, dabar Visockienė sugrįžo į namus. Ji vėl atgavo motinos vardą, naudojos jos teisėmis.

— Per daug jau geri vaikai, — kalbėjo tuomet Parnėžio gatvės gyventojai. — Kiti ir žiūrėti nebūtų pasavo vyrą ir trejetą vaikų, žiūrėjo pati Visockienė. Nepraėjo nė keletas savaitių, kai ji pareiškė: — Duokite man namo dokumentus! — Kam jums, močiut, jie reikalingi, — nustebo Janė Ovsiukaitė-Ažusienė. — Noriu persirašyti ant savo pavardės namą!

— O kam jums tai, jei jau priėmė, tai gyvensit pas mus. Neišvargsim gi. — To beturko, kad iš mano namų išvartumėte, — išdidžiai atžė senoji Visockienė. — Na, tai duosit ar ne? — Neduosim! — neištverė tada Jonas. Nuo to laiko visas ir prasidėjo. Šmeiždama vaikus, motina stengėsi juos supykinti, sukelti kaimynų neapykantą. Tačiau nuo pat mažų dienų patirtas bendras vargas, nepaprastai tvirtai buvo sucementavęs brolių ir seseris. Nepatikėjo ir kaimynai, kurių akyse motinos pamesti, anksti netekę tėvo užaugo vaikai. Tada Visockienė sugalvojo baurų melą, jog vaikai grąšina jai. Papirkusi vienintelę savo liudininkę Zosę Pacevičienę, ji iškėlė bylą sūnui Jonui Ovsiukui. Ir štai dailiai naujagė jaunuo- lis Kupiškio rajono liaudies teisme, pirma kartą savo gyvenime klausė teisėjų žodžių. Jie skamba kietai, aiškiai ir kaip peilis sminga į vaikino širdį. „Štai kuo motina atsimoka už tai, kad aš ją persigabenau iš Saldutiškio“, — mąstė jis. Tačiau teismo salėje atsitiko kitaip.

K. Antanaitis
Subačiaus gyvenvietė

Redaktorius S. Zauka